

Valutaspørgsmaalet, var jo falsk. Det ærede Medlem behøver ikke at staa her og lyse efter vort Standpunkt. Det kender det ærede Medlem, hvis han da har fulgt med i det offentlige Arbejde. Hvis han aner noget om de Forslag, der har foreligget her i Sommer, saa ved det ærede Medlem, hvad der er vort Standpunkt. Det Forslag, der vedtoges i Folketinget, er ikke gennemført paa Grund af, at det ærede Medlem og hans Venner havde Flertal i Landstinget, som jeg sagde forleden Dag; nu har der været afholdt Valg til Landstinget, og jeg haaber, det har haft en beroligende Virkning paa Flertallet deroppe. Om kort Tid vil vi nu faa at se, om dette er Tilfældet, og hvad enten det bliver ved Forslag, som Valutaraadet nu enes om, eller ved Regeringsforslag, skal det ærede Medlem nok faa sin Interesse beroliget med Hensyn til Forslag og Planer.

Det ærede Medlems Bemærkninger om den nedsatte Kommission og om Hjemmeligholdelse o. s. v. har jeg allerede tidligere gjort de nødvendige Bemærkninger til; jeg tror, jeg kan spare Tinget for at gentage dem; selvfølgelig vil der om Valutaspørgsmaalet komme Forslag under den ene eller den anden Form, og hvis det ærede Medlem øver nogen som helst Indflydelse indenfor sit Parti, synes jeg, han skulde bidrage til, at hans Partifæller i Valutaraadet gør det, der er deres Pligt, nemlig at medvirke til, at Sagen fremmes indenfor dette.

Hvad angaar den foreliggende Sag, den lille Lov om Forlængelse af Ændringen af Loven om en Valutacentral, kan jeg jo ikke have noget imod, at man giver denne Lov en kortere Gyldighedstid end foreslaaet. Hvis Valutacentralen imidlertid skal bestaa til April næste Aar, kan der altsaa blive Nødvendighed for atter at ulejlige Tinget med et Lovforslag om en ny Forlængelse, men det er jo ikke noget afgørende. Det glæder mig, at det ærede Medlem, som forleden Dag optraadte med en Voldsomhed, som jeg egentlig ikke syntes Sagen kunde foranledige, i Dag var faldet ned til at kunne stemme for Gennemførelsen af det Lovforslag, som jeg forleden maatte formode han paa det voldsomste vilde bekæmpe, naar det skulde frem til endelig Behandling.

Holger Andersen: Jeg forstod den højtærede Erhvervsministers Udtalelser saaledes, at han i Principet gav sin Tilslutning til de Synspunkter, jeg havde lagt til Grund for min Henstilling til den højtærede Minister. Ministeren meddelte, at han i

sin Tid havde bragt den Henstilling, der var fremkommet her i Tinget, videre til Valutacentralens Bestyrelse, men at denne foreløbig havde ment, at der var givet tilstrækkelig Autorisation til sønderjydske Banker. Jeg maa mene, at de foreliggende Kendsgerninger ikke er egnede til at bekræfte en saadan Opfattelses Rigtighed; jeg takker imidlertid den højtærede Minister, fordi han nu paa ny gav Tilsagn om at lade Henstillingen gaa videre til Valutacentralen. Jeg er ganske klar over, at den højtærede Minister kun har Beføjelse til at rette Henstillinger, og at den egentlige Afgørelse, den egentlige Beslutning ligger i Haanden paa Valutacentralens Bestyrelse; men jeg understreger, at ogsaa den højtærede Erhvervsminister opfattede Autorisationen til „Kolding Folkebank“ og til „Frederiksberg Bank“ som *de første Skridt* — det var den højtærede Ministers Udtalelse — til en rigtigere og mere retfærdig Haandhævelse af Systemet end den, der hidtil har været fulgt.

Hedegaard: Det ærede Medlem Hr. Trier begyndte sine Udtalelser med at sige, at jeg havde sagt, at Valutacentralen ikke havde haft nogen valutamæssig Betydning. Jeg vil gerne berigtige dette. Det har jeg aldrig udtalt; jeg har tværtimod sagt det modsatte, at den har haft Betydning; men disse Ændringer har, saa vidt jeg og vi fra vor Side har kunnet se, ikke haft nogen valutamæssig Betydning, og man har vel heller ikke fra anden Side kunnet paavise nogen saadan.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa den Betragtning, at Regeringen var anderledes stillet end den tidligere Regering; den tidligere Regering havde nemlig et Etkammersystem. Jeg ved nu ikke, om man med nogen som helst Ret kan sige, at den tidligere Regering i Valutasagen havde nogen særlig god Stilling herinde i det ene eller det andet Kammer, om den havde noget Flertal, men i øvrigt forekommer det mig, at den nuværende Regering har den selv samme Stilling som den tidligere. Den tidligere Regering maatte forhandle sig frem og blive enig med et eller flere af de store Partier, og den selv samme Stilling har den nuværende Regering; at den stadig væk henvender sig til et Parti, som er for lille til sammen med den at danne Flertal i noget Ting, er en Sag for sig. (Munterhed). Ja, man ler deraf, men det er dog en Kendsgerning, at dens Stilling var den samme, hvis den havde Evne til at forhandle sig til Rette med flere eller